

ДІЛО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 12, II. пов.
Конт. нощ. ш. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 565.
Гужевскі
редакція не зберігає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 5— К.
чвертьрічно . . . . . 15— „
піврічно . . . . . 28— „
річно . . . . . 54— „
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 4— К.
чвертьрічно . . . . . 12— „
піврічно . . . . . 22— „
річно . . . . . 44— „
в Німеччині:
піврічно . . . . . 28— М.
річно . . . . . 54— „
За зміну адреси
вважається як 50 г.

Ціна оголошень:
Рекла. за лінійкою, довжиною
до 10 лінійок 20 с., за кожну
лінійку в додатку 1“30, в розриві
лінійки 2 К. Національн. 2 К. Шлях
тиснення друку і матеріал. Обчис-
люють за суботу і враннім наданням.
Щодня оголошення по одній
лінійці . . . . . ухвалює.
Один примірник поштою
у Львові 16 с.
по провінції 20 с.

Видас: Видавничий Осередок „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панойко.

Львів, 22. липня 1918.

Тайним договором в дати Бересте 9. лютого 1918 р. австро-угорська монархія взагалі, а її австрійська частина зокрема, зобов'язалися перед українською державою забезпечити остаточно в складі австрійської держави галузі українського народу дієму мовному національно-політичному розвитку в Австрії шляхом єдиного сій цілі відповіданням — шляхом створення української провінції з української частини Галичини і в Буковині. Проти договору цього піднялася опозиція в кількох сторін: із сторони угорського правительства, яке в дивнім нещасливому положенні рабів, на жаль, усе так, начеб йому залежало єдино тільки на зниканню прихильності Поляків, без огляду на застрої, які таке поведення викличе супроти Угорщини в цілі українським народі, — далі, розуміється, із сторони Поляків, а врешті із сторони тих австрійських політичних кругів, головне німецької народності, які, не зважаючи врешткою засадничо проти плану поділу Галичини і створення українського коронного краю, бачили якесь порушення самобезначлення Австрії в обставині, що держава ся малаби перевести внутрішні правно-політичні зміни під зобов'язанням перед чужою державою, а не з огляду тільки виключно своїх внутрішніх резонів політичних.

Мабуть не помилилось, коли висказуємо здогаду, що головною причиною чому Австро-Угорщина досі не ратифікувала миру з Україною, було існування саме тайного договору в справі поділу Галичини.

визволення чотирьох мільйонів галицьких Українців і їх рідної землі з-під владання тонкої верстви чужої бюрократії, буржуазії і великої посілости, належить нині в повнім значінню сього слова до важних питань міжнародного значіння; є вена питанням, на яке відповідь, корисна справі національного визволення, однаково мусить вийти по обох боках своєї лінії—у Вашингтоні й Лондоні однаково, як у Відні й Берліні. Ні туг, ні там Поляки в сій справі нічого не можуть вдіяти. Зрозуміла, як се з української сторони заявив голосно голова У. П. Р. д-р Петрушевич, на особі царя Карла I, лежить нині надія, що монарх сей, оцінюючи положення і нашу в сій положенню участь, здійснить з внутрішніх державних рацій і з властного почину те,

Се одно. А друга увага, котра насувається нам у сій хвилі відноситься до берестейського договору як цілості і його ратифікації. Крім тайного договору, був у Бересті заключений договір явний, а в сій явній договорі поставлено на етнографічну основу справу західних границь української держави, границь України суверені Польщі в Холмщині. Договір сей обов'язує обі сторони. Ратифікації його нині ніщо не стоїть на перешкоді. А при остаточнім визначуванню польсько-українських границь у многострадальній Холмщині прийде й на гетьмана і гетьманське правительство черга:

На українсько-російським фронті.

Львів, 22. липня 1918.

Київське „Відродження“ доносить 19. с. ж.: Як повідомляють з певних джерел, у Курську скончуються значні сили большевників, які мають намір наступу на Україну. В Курщині й новітніх Чернигівщині, які за деморкаційною лінією, йде примусова мобілізація й гуртування большевицьких відділів. У нейтральній полосі на Чернигівщині большевиками поголовно озброєно п'ять сіл. Совіт народних комісарів не може нічого вдіяти з цими отрядами, які знаходяться під сторонніми впливами.

Державна криза завершується.

Львів, 22. липня 1918.

Опозиційні партії Палати послів пробували передвчера своїх сил в бюджетерій комісії. Пос. Кошігер поставив в агаданій комісії отсе внесення: „Бюджетова комісія висловлює своє переконання, що правительство, яке остас під проводом д-ра Зайдлера не дає політичної запоруки, що ухвалені державі парламентом кредити будуть доцільно ужиті“. Голосовання в справі того внесення було-би виявило перемогу опозиційних партій: вони мали за собою 28 голосів, правительство партії 24. Німецькі послів старались обструкцією відволікти голосовання. Вийши ввечерем станув між опозиційними і правительствоними партіями компроміс, що бюджетова комісія збереже ся в понеділок (се-то нині) або у вівторок, щоби рішення про внесення д-ра Кошігера. Здається, що до того голосовання взагалі не прийде і бюджетова провізорія після постанов регуляміну верне без ніякого рішення бюджетерій комісії до палати послів.

На порядку деннім найближнім засіданні Палати послів є внесення соціалних демократів у військових справах. Правительство домагається, щоби дебата над сий внесенням відбувала ся на тайних засіданнях, опозиційні партії знов прогивляють ся тайности нарад. Се протязенство загрожує дальшим нормальним працям парламенту і ся справа мала бути предметом заісидції д-ра Зайдлера у царя. В парламентарних кругах говорять навіть, що се має стати безпосереднім приводом уступлення д-ра Зайдлера.

Парламентарне полагедження запугалось ще більше наслідком чеського внесення на поставлення президента міністрів в стан обжалування. Певно, що для рішення про обжалування не буде потрібної більшості двох третин, але все таки знайдеться значайна більшість, потрібна до того, щоби внесення переказати окремії комісії.

Остаточного порішення парламентарної кризи сподіють ся в посольських кругах у вівторок. Коли би до того часу не вдалося д-рови Зайдлеру замиритись з опозицією, треба числитись в можливість його уступлення. Віденські дневники доносять навіть, що рада міністрів після засідання бюджетерій комісії в суботу рішила внести димісію кабінету. Між майбутніми наслідками д-ра Зайдлера називають гр. Черніна.

Бувший цар розстріляний.

МОСКВА, 21. липня. Бушого царя на основі виріку уральського совіту розстріляно в Катеринбурзі дня 16. липня с. р. Декрет оголошує ціле майно колишнього царя, бувших царів Александри і Марії, як також усіх членів бушшої царської родини власністю республіки. Конфіскація відноситься також до усіх банкових вкладок царської рідні в банках російських і заграничних.

Французьке воєнне звідомлення.

ВІДЕНЬ, 21. липня (ТКБ). З воєнної пресової квартири доносять і Звідомлення французького генерального штабу з 20. липня по полудні: Вчора ввечерем: в дати пішли французькі і американські війська вперед на дуже великій часті фронту між Esnoy і Марною. Французи перейшли гайок Maulny, на схід від Villers Delon і здебули Neuilly—St. Front і Licy Clignon. На південь від Марни наші війська побили Німців між Vossou і Oanilly і заняли територію до Марни. — Вечером: Німці заатаковані на лівім крилі на південь від Марни були зневодені розпочати відворот і відступити за ріку. Ми маємо цілий південний беріг Марни. Між Esnoy і Марною американські війська, які продовжали свої успіхи, відперли ворога, який

зазято боронився. Ми осягнули Ploisy та Parcy — Tigny і перейшли за St. Remy — Blanzy — Rezet — St. Albis. Далі на південь тримають наші війська лівою високерівні Priez, на північ від Courchamps. Між Марнею і Ренс ведуться нагальні бої. Мимо розпучливої оборони неприятели звискали ми на терені в лісі Courcy і в долині Ардрі коло St. Euphrasie. Число полонених, від 18. липня перевищує 20 000. Над 400 гармат попало в наші руки.

Склад українських посольств.

Через те, що по газетах з'являлося багато різних і разом з тим неточних відомостей про деякі українські дипломатичні посольства, ми подаємо тут точний склад усіх посольств, користуючись даними, одержаними з безумовно певного і авторитетного джерела:

Українське посольство при германському уряді (в Берліні) складається з таких осіб:

Посол — барон Ф. Штейнгель. Радник посольства — О. Іванов. Старший секретар — І. Толстоліс. Секретар — В. Лалін. Урядовець особливих доручень при міністрі прикомандирований до посольства — О. Козіт. Драгоман — В. Свіцицький. Перекладач — Д. Матвій. Канцелярські урядовці: Моріц Круль, П. Федоренко, Ю. Павлович, А. Коваленко, Д. Давидів. Агент міністерства фінансів — М. Стрелецький. Помічник військового агента М. Любимський. Стар-

шина для доручень при військовому агенті — Г. Гарнич-Гарницький.

Українське посольство при австро-угорському уряді у Відні має такий склад:

Посол — В. Липинський. Радник — І. Гемаржевський. Старший секретар — В. Пелетика. Секретар — М. Біленький. Секретар — М. Троцький. Урядовець особливих доручень при міністерстві, прикомандирований до посольства — М. Кочубей. Канцелярські урядовці: В. Зайвіняк, О. Семенів, В. Павелко, Ст. Ванкоич, Б. Трехимович і О. Судіковська. Військовий агент — полковник Л. Суботич.

Українське посольство при болгарському уряді в Софії. Посол — О. Шульгин. Радник — Ф. Шльга. Старший секретар — Товкач. Секретар — В. Драгомирський. Старший урядовець — Д. Шелудько. Старший урядовець — П. Сікера. Аташе — І. Додул. Молодший урядовець — М. Лаврик. Молодший урядовець — Ю. Налісник.

Посольство в Туреччині (Костантинополь): В об. секретар — П. Чикаленко. Урядовці: М. Вовк-Вовченко, М. Ковальський і І. Спифаріс.

В Румунії (Бухарешт): Військовий агент — Середін. Воєнно-морський аташе — Бачманов.

З цього списку видно, що крім посольств в Болгарії (у особистому складі якого не було зроблено змін) чисто українським можна назвати ще й посольство при австро-угорським уряді з В. Липинським на чолі.

При турецькому і румунському урядах українських послів немає.

Українці — 45,4 проц; коли подивитись на склад учнів на Поділлі або на Волині, то зразу видно, що там більшість складають Жиди — 42,2 і 50 проц.

На Чернігівщині і Подільщині більшість, чого і треба було сподіватись, належить Українцям — 50 і 63 проц. На Київщині, де має більшість все таки належить Українцям — 35,7 проц.

Яскраво відкидається в вічі надзвичайно мала скількість учнів польської національності. Навіть у таких губернях, як Волинь, або Поділля, відсоток учнів Польків не підіймається вище 10,5.

Нова державна підмога для народнього учительства та вів і сиріт по учителях.

В цих страшних часах воєнного лихоліття аж надто добре є відомо урядникам, професорам, а особливо народним учителям, як тяжко є діждатися бодай невеличкого доріжничого додатку до злидненої платі. Супроти того треба в правдивим адоволенем повітати акцію для народних учителів не довезними дорогами й манівами парламентарних вмесень, узязь, бюджетових провізорій і т. д., але визнанням статевої кооперативи для учителів і учительок народних шкіл, смеритів, смериток, і учительок сиріт по учителях. А що правительством може ухвалити вище згадані суми, точну цифру будемо в стані подати небагом, — тільки такій кооперативі, що виходить з ініціативи Рязьшкільної кравевої і буде під її наглядом, тож не може бути й мови про се, шеби вона уклало поза тим якунебудь підмогу для другої кооперативи, котра повсталаби на основі сполук або середовищ локальних або національних.

Цією агаданою великою статевою учительської добродійної кооперативи є, заперотувати своїх членів в орудники харчу і одягу, а ще найважливіше в одіж, обую і біє, яких вони вже теєр є премо казачні. Згадама кооператива буде мати улекшені звязи не тільки з центральним правительством, але зі всіма адміністраціями достави. Та не треба забувати, що вона буде своє добродійство робити тільки своїм членам, а не кождій особі учительського стану, бо се не відмога, признана законним рішенням ц. к. Міністерства чи Вишю кравевою чи парламенту, а уклена як добродійному товариству для його членів.

Кожний член має злежити титулом уділу тільки десять корен, отже супроти теєршньої вартости гроша таку дрібну суму, що вона буде хіба тільки знаменем, символем, приналежности до кооперативи.

Для того отже, що основана й ієтизована агаданою кооператива було викликана кончаткою виснадами найдекшою й найкоротшою дорогою ц. к. міліоми для кравевого народнього учительства, кождий учитель повинен з тих ц. к. міліонів для себе й для родини користати. Се-ж підмога, яка йому справедливо належить ся тільки уклена в иншій виді, ніж-се буває звичайно, то є не через ц. к. уряд податковий.

А теєр ще малий рахунок. Учителів числять в Галичині до 20.000 осіб, а з їх родинами до 60.000. Приймім, ше з смеряття, вдовичами і сиротами то число піднесе ся навіть до сто тисяч. Отже учительська кооператива має вчинити добродійство одній і соті тисяч осіб. І вона буде в силі дійсно се зробити! Бо маючи кооператива дістане в самого початку підмогу в сумі тільки 10 міліонів, то вже буде могли кождій особі в учительській родині прийти з підмогою в висоті пересяче 100 корон в натураліях. А якби де в якійнебудь мотмізі учительство задумало зрести на се ц. к. підмоги, а хетіло весті кооперативу тільки власними засобами й силами, то його намага розбилисяби о недостачу казігалу й кошечних звязів в впливовим чинникам. Кел прим. в яім шкільнім окрузі є 100 осіб учительського стану, а тоті зложать во 10 корон уділи, то з того увиснаєт ся тільки 1000 корон! А инні для такого інтересу й 100.000 корон не маю!

При вінци ше єдна замітка. Згадама кооператива буде складатися з 84 повітових сплєк, а кожда з них буде мати свою уразу з 3 членів й надірну раду з 3 членів. Коли в якій сплєці національну більшість будуть ставити учителі — Українці, то виберуть собі до управи й до надірної ради по 2 своїх членів, а національну меншість по одному. Де національну більшість становять учителі — Польки, там буде навідворот. Так встановлять ста-

Формування української армії.

Київ, 19. липня 1918.

Бюро народнього повідомлення геловного управл. ген. штабу повідомляє, ше надруковано в ч. 117. „Ногої Раді“ і ч. 3. біжетеня „Голос Київ“ нотатка „Хліборобська дивізія“, де згадачасть се, що „український уряд величав думку про формування в осени української армії“ мішком неправдива.

Як уже не раз повідомлялось, потверджується, що ніяких змін у формуванні української армії нема і бути не може. В осени буде переведені загальні набір рекрутів.

Формування окремого корпусу кордонної

охорони йє швид о. Вєсь тимчасовий кордон Української Держави оточається частинами корпусу. Служба в окремому корпусі кордонної охорони провадити по статуту. Всі співробітники окремого корпусу кордонної охорони суть військово-служачі і користують всіма правами й привілеями військово-служачих Української армії. У них форма військова з властивими погонами навкрути квіт фіолетового кольору, стрічка жовта. На пагонах Н-ри бригад, для вчєбної бригади літера „В“, для штабу корпусу генєраль з літер „О. К.“.

таких людей котрі мають мало ґрунту, а збір з него не вистарчить на виживденє їх родини. Також мвоге є людей що цілком ґрунту не мають, а живуть в праці рук. Сі два сорти людей суть найнещасливіші, бо терплять найбільший голод. Власті є обовязані прислати їм поживу, однак довгий час, через кілька місяців не дістали они ані по кільові муки. Жадна мука навіть до села не приходить і жий хіба ведею хоптою і вітром, як власне вони живуть. Вікєи вибивати ту нема кому і годі спонукати власті і шеби дали якусь поживу. Коли подивимось на їх жите то побачимо, ше вони суть найнещасливіші бо найголодніші. Тому я відзиваюсь до своїх послів, шеби вони веробили для тих людей такі старани, аби вони не терпіли так великого голоду. По мойй думці буляби найліпша така рада. З кождого села рекуірують і вивозять багато збіжя і бульбу то найліпше було, шеби людя не селах, котрим не вистарчають їх засеби на виживденє і ті, що нічого не мають до поживи, приділемо збіжє і бульбу з тих самих засобів що побирають зі села. Приділ поживи повинен кождий селянин дістати з гори до нового. Бідний селянин робить на хліб хон на чужім полі, хліб той виведуть де мієт, а ти гинь з голоду.

Шє раз відзиваюсь до наших послів, аби вони застановились над медолею тих найбідніших, та шеби вони дістали вже сеєр року поживу на цілий час аж де нового. Коже село тоді виживить своїх біднях. — Гнат Політило.

З національної статистики шкіл на Україні.

Київські газети доносять: Статистичним відділом м-ва освіти в справі размежування шкіл поміж національностями Україна було розіслане до середніх шкіл Волині, Поділля, Пелтавшини, Чернігівщини та Київщини — всього 265 анкетних карток; відповідей одержано 108, або 40,7 проц.

Що до скількості одержаних відповідей, то вона дуже характерна, а саме: як раз така, яка буває звичайно при такому заході звертаня до об'єктів статистичного дослідю. На розіслані анкєтання одержано 40 проц. відповідей.

Ким узяти загальну скількість учнів в перелікувати пати губернях України, то язє, що, підліж окрєдно, більшість відносно роблять

На Донщині.

Орієнтація на Україну.

„Новій Раді“ пишуть: В Ростові — не кажучи вже про Таганрог, — накує цікавість до України.

Українським питанням місцева газета „Приазовський Край“ дає почесні місця й богато уваги на своїх сторінках. У розмовах Україна—глободженна тема. Питання про прилучення Ростова до України притягає загальну увагу. Зростає цікавість до української мови. На відкритих недавно „Прєсвітєр“ курсах української мови є й обрусілі Українці, є люди московського походження, польського; є робітники, поштовики, вчителі, чиновники, студенти. Серед місцевої інтелігенції роблять заходи відкрити пристойний український клуб. У розмовах доводять ся чувати признання в симпатіях до України, в приналежности до України, навіть од таких людей, од котрих менше всього можна було сподіватися таке почути. Трапляються навіть чистокровні великороси, котрі кажуть: „Я много жаль на Україну; приміте і мене кь себе“.

Де-хто каже, що коваки не віддадуть Ростова; а инші вважають питання про його прилучення до України „предрїшенним“ і сподівануться от-от почути „факт“.

Політична невизнаність що-до Ростова — почасті й Таганрога — багато шкодить і орієнтації, й національнєму самовизначенню, поширенню національної самосвідомости серед місцевого українського елемєнту, котрого в Ростові є велика сила.

Шкодить також візануть на Україні і тутешніх приазовських фронтах національної української армії.

Хто найбільше голодує?

Грабова, 19. липня 1918.

Кричать по містах що голод і галон, а фактично доведу, що найбільше голодує бідний нарід на селі, але той що не має шіаковато землі, або має її мало шо. В містах не дістають люди пару днів споживчих артикулів, вараєтуть на місто біють шибє все пустошать і тим спонукать власті, що сейчас дістають свою належитість. В селах цілком протівно. Від господарів збіжє зарекуіровано, а лишено їм на невистарчаючий їх обхід. Богато є в селі

„Будія-жінка з Сольвінгсгольм“

з Марією Кармі в головній ролі і актуальне:
Подорож цісарської пари до Царгороду
— висвітлює тепер з великим powodzeniem —

Кіно „КОПЕРНИК“
вул. Коперника ч. 8.

ЗВІСТУВАННЯ

Второк, 23. липня 1918.
На кі греко-лат. Ангелія П. — римо-кат.: Аполі-
варія.

Заєтра: греко-кат. Ольга ки. укр. — римо-кат.:
Хрестина.

Важно для Калушани і Долинчан. В днях
25, 26, і 27. липня уряджує філія „Сільського
Господаря“ в Калуші курс воєнно-адміністра-
ційних відомостей і відбудови. Всі інтелігенти
і свідомі селяни з калуського і долинського
повіта повинні взяти участь в тім курсі. 1—2

Філія „Сільського Господаря“ в Дрогобичі
оголошує огляд конкурс на 10—12 місць в се-
лянській бурсі при вул. Чесного Хреста. Питом-
ці будуть ходити до відділової школи, а в по-
сібних годинах будуть вчити ся кошкарства
в правительством субвенціонованій школі коши-
карства Філії „С. Г.“ Условія прийняті: Умовле-
ні скільки вікуалів і доплата в грошах.
Ближшій інформації уділяє о. В. Кункевич. —
За Указу Філії „С. Г.“ д-р В. Бирчак.
74в) 3—3

Кружок Укр. Пед. Тов. в Дрогобичі отирає
з початком шкільного року 1918 першу класу
імнзавдану в українською викладовою мовою.
В тім цілі оголошує конкурс на одну посаду
учителя, зглядює учителька, фізйольога. В разі,
колиб не згодосила ся жадна сила з укінченою
фізйософією, прийме Кружок укінченого тео-
лого або правника. Крім першої класи гімна-
зійної міг би кваліфікований учитель, зглядю-
є учителька, в посібних годинах учти на
1 і 2 році женського семинара Кружка Укр.
Пед. Тов. Винагороджене по умові. Ближшій
інформації в часі ваканції уділяє о. Василь
Кункевич, Дрогобич, вул. Стрийська. — За упра-
ву д-р Волод. Бирчак. 74 б 3—5

Конкурс. В повітовім Товаристві ошадно-
сті і позичок „Праця“ в Бучачі вільна посада
дільовця начальника канцелярії. Зголошеня
разом з подавем кваліфікації, відношенем до
служби військової і вимогами що до платні
слати до 15. серпня с. р. на руки Дирекції.
Від Надзираючої Ради Товариства „Праця“
в Бучачі. — о. В. Збудовський, голова. О. Сяк
секретар. 103 3—3

Український Рабїтинчий Дім у Львові. Чи
таляня пресвіта ім. Івана Франка в таборі ви-
селенців в Гмінді на своїх останих загальних
зборах перішнла дати весь свій маєток як о-
сновний капітал на купленя або вибудоване у
країнського Рабїтинчого Дому у Львові. Також
чит. Пресвіта ім. Тараса Шевченка дала одну
акцію „Українського Банку“ у Львові на 400 К
на ту саму ціль. На ліквідаційних зборах чит.
ім. Івана Франка вибрано кураторію, що має
звряджувати тим фондом і старати ся о його
побільшене. Підписана кураторія зложила в „Зе-
мельному Банку гіпотечному“ у Львові квоту
3520 К, має одну акцію „Укр. Банку“ 400 К і
готівку 90 К 46 с. — разом 4012 К 46 с. Те-
пер звертають ся підписані до всіх працюючих
людей Галичини і Буковини з зазивом, щоби
хоч найдрібнішими датками причинили ся до
зібраня такої суми грошей, щоби в столиці ав-
стрійської України і українське рабїтинство ма-
ло центр свого життя. Гроші треба слати на а-
дресу „Земельний Банк Гіпотечний“ Львів, Під-
валє 7 для „Українського Рабїтинчого Дому“ у
Львові. — Гмінд, 1. мая 1918. Анна Сирольська,
Ірина Олесюкова, Іван Вовчук, Гриць Герци-
чук, Омелян Бачинський, Емануїл Сандул д-р
Лев Ганкевич.

ПОДЯКА.

На сім місци складасмо ширю подяку всім
тим, ще взяли участь в похоронах бл. п. Івана
Ровгошиного. Особливо дякуємо Іх Пресвщ.
о. ректорови Боцманови за поміч при уладженю
похорону і за участь Високопреа. і Всечесн.
отцям: о. прадатоги Гузарови, о. ректорови
Наньківському, о. сов. Лиднякови, о. сов. Дзе-
рковичови, оо. віцеректорам Богачевському і Гор-
чинському, оо. префектам Малназкому і Буко-
ви та богословом. Нехай Бог ім стократно ви-
нагородить. — Родина. 135—1—1

НАДІСЛАНЕ.

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ
відчинив 1256 29—30
адвокатську канцелярію в Тернопелі.

адвокат Др. Роман Курбас

відновив свою адвокатську канцелярію в Боршевї
і веде її даліше в домі пок. -ра Дорундака.
123 2—7

ДЕНТИСТ

Д-р Ф. ГРУБЕР

Станиславів — Бальовського ч. 8.
Техніка в золоті, платині, каучуку.
1098 20—20

ОГОЛОШЕННЯ.

„О НІ“ крем до лиця і рук, впливлює і вибілює
шкіру, ціна К 1-90 за штуку. Замаска-
тий крем до зубів, — ціна К 1-70.
Сольворс незірваний порошок до чищення зубів,
ціна за кг 30 сот, 458а 159—7
С. ФЕДЕР, Львів, вул. Сикотуєвчя 7.

Кавалер літ 33, на стаціонарну роботу, в браку вийшо-
ста між своїм власне повеліску в панноні або
вдовою відповідного віку в тім мітрянстві. Під
трактус ся на себї. На згодити не відмовити ся. Посаг
або посада вишнана. — Ласкаві зголошеня прошу слати
під: Іван Бондур в Rzeczycy długiej koło Rozwadowa p.
Sapem. 131 2—2

Мило, обузу і одне домашнім способом буде мета
кождий, хто прийде в К на працю, яке сейчас в-
селяє Степан Боцько. Ермакіака. 113

Рахунковий відфіцір гляде помешчення на час
20 днів в літнійській а харчом при укінченні роди-
ні. Зголошеня під Andreas Linoff 29. Feldjägerbataion Neup-
kirchen Niedest. 134 а),

Рахунковий відфіцір власне керетиску в цілі ма-
тримітрянстві в ебразованню українською. Зголошеня
прал в зинжкою під Andreas Linoff 29. Feldjägerbataion Neup-
kirchen Niedest. 139 б)

В товмацькім повіті можна набути дуже до-
брї гаунта і снужаги
в довільній кількості. Зголошувати ся в кан-
целярії д-ра Івана Мікуха в Товмачі. 132 2—5

Важно для господарів і господарських спілок!

Смавило

до золів, першої якості, уживане австрійським
і німецьким війском продасть ся вагончями.
Зголошеня під „Смаруї“ до адміністрації
„Діла“. 3—3

Красивий Союз для збуту худоби у Львові
вул. Оссолінських ч. 15.

потребує сейчас кореспондента, маши-
ністки, яка впрално пише на машині „Мерсе-
дес“ українським і латинським письмом і три
сили бжорови до бухгалтерії і маітупації. Вла-
снооручно писані поданя претензій прийме Ди-
рекция кожного дня до 12. год. рано. 113 5-7

Важно для всіх. Книжка на часі.

Вже вийшла друком і продасть ся книжка
видана Том „Сільський Господар“ написана
Володимиром Челевичем „Про весні чинятьби і
впливання весних шкід“. Є се практичний по-
радник заєсмотреній взорам зголошеня, ріж-
ними тарифами і табелами обчислень. Кождий,
кому війско щось зарекавірозало, кождий, хто
має весні шкоди, повинен собі його прочита-
ти. Книжка ся числить 13 аркушів друку, а ко-
штує всего 5 К 40 сот., з порученою поштовою
пересилкою 6 К. Найліше замовляти в Краєвім
господарськім Т-ві „Сільський Господар“ у Льво-
ві, вул. Зіморовича ч. 20. IV 1—8

Для відбудови

вапно, цемент, гіпс, цеглу, дахівку, чере-
нок, паву, асфальт, вєчі, підлоги, рури,
кльозети, латнички, рівнож всілякі буді-
вляні і водопроводні матеріали

поруцають

БРАТЯ МУНД

Львів, Сикотуєвчя 23., телефон 870.
XIV. 1—3

Пошукою сейчас

конціпієнта адвокатацького і соліцітатора
Зголошеня: Д-р Ардан, адвокат в Любачеві.
120 2—

Крайна пора

щоби кождий, хто має в родині жовітра-
рільника вніс просьбу о урльоп для
него на жнїва. — Готові формулярі
таких подань по німецьки в ціні 30 сот.
за оден крімїрник можна замовляти у
О. Танчаковського, Львів, Ринек ч. 10. І
Правна Порада.
Хто замовляє 100 пр. дістає щ: 10 пр.
даром в додатку. — На поручеву поштою
пересилку належить долучити 80 сот.
108 2—

СПІВАНІК УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

В оєрлі: Фекдінг в красках, 128 стор., 83 ілюстр.
істем на оден голос, 68 образців. Прегарна кнїжка.
Ціна 5 мар. — Жадати за послїлаткою: Zentral-
leitung der ukrainischen Legion, Wien VIII., La-
derergasse 20. — З поля треба слати К 5-70 за пошту
VIII 5—

„СИДОНІЯ“

Фабрика дієтичних виробів і додатків до
печива в Кракові, вул. Шлак ч. 59, поручає свої
вироби марки „Сидонія“ а се: ТОРТИ і БАБИ
варшавські в ягї відмінях, МЕДІВНИК як тїм
овочеві ГАЛІРЕТКИ в класичній дїти снїжках.
Висилаєть ся на провинцію так поттюю
і зелізнїцею. Для П. Т. купція відповідний
бат. Цінники вислає і прийме замовленя
АЛЬФРЕД К. ГАМПЕЛЬ,
генеральний заступник на Австро-Угорщині
ПРОСЛАВ. 1338 8—

Нова українська часопись німецькою мовою
у Відні!

У Відні виходить нова українська часо-
пис на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLÄTTER“

як асукраїнський базарний орган.
Часопись має на меті заступати інтерес
незалежної Української Держави перед публі-
чною думкою Австро-Угорщини і Німеччини
а рівнож і інтерес австро-угорських Українців.
До співробітництва запрошено найвизначні-
ших українських і німецьких публіцистів. „Uk-
rainische Blätter“ виходить вісім разів на місяць
накладі 8—10.000 примірників. Часопись має
власних кореспондентів в Києві, в Харкові,
Одесі, Львові, Чернівцях, Берліні і Монахії. За-
дацем названої часописки являється б. е.
дєктор тижневника „Ukrainische Korrespondenz“
Володимир Калинович. Умови переда-
ти такі: річно 18 К, піврічно 10 К, чверть-
чно 6 К.
Адміністрація просить послїшити з заво-
леннями, щоби видавництво могло устатити
клад. Адреса Wien VIII. Albertgasse 26/13 und 128.

Опанувши війскові обоняки
повернув я і знова обняв свій

Завлад фотографічний

при вул. Академічній 18. партер
Рівночасно повідомляю, що маючи в по-
сїданю великі запаси передвоєнних мате-
ріалів, буду в змозі виконувати трєвалі фо-
тографії по дешевих цінах.

Микола Лісса

п. і к. надв. фотограф
у Львові
лишнь вул. Академічна 18.
65 6—6